

168

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 kwietnia 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy, położonych na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski Nr 24, poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 1 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:

„§ 2. 1. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych w Białymstoku i w Warszawie do obniżenia w granicach od 20% do 40% podstawy opodatkowania dla celów wymiaru podatku gruntowego z użytków rolnych VI klasy, należących do gospodarstw rolnych, położonych w gro-

madach lub powiatach województwa białostockiego i północno-wschodniej części województwa warszawskiego, w których grunty te są szczególnie niskiej jakości i w których ogólny poziom zagospodarowania gospodarstw rolnych jest z tego powodu bardzo słaby.

2. Wykaz gromad lub powiatów, w których obniżka (ust. 1) będzie stosowana, powinien być uprzednio uzgodniony z Ministerstwami Rolnictwa i Finansów.”;

2) dotychczasowy § 2 oznacza się jako § 3.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego, poczynając od roku podatkowego 1962.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

169

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 kwietnia 1962 r.

w sprawie ulg inwestycyjnych w podatku gruntowym dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140), art. 3 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzaniu oraz o udzielaniu ulg w spłacaniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. Nr 17, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, które z dochodów roku poprzedzającego rok podatkowy przeznaczą na fundusz zasobowy w środkach finansowych i rzeczowych więcej niż 10% dochodu ogólnego za tenże rok, przyznaje się w roku podatkowym ulgę inwestycyjną w podatku gruntowym na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Z ulgi inwestycyjnej w podatku gruntowym mogą korzystać te spółdzielnie produkcyjne, które — oprócz wymaganego przewidzianego w § 1 — dokonują należnych odpisów amortyzacyjnych, prowadzą działalność zgodnie z zasadami statutowymi oraz prowadzą prawidłową gospodarkę finansową i rachunkowość.

§ 3. 1. Ulgę w podatku gruntowym przyznaje się w kwocie odpowiadającej wartości środków przeznaczonych na fundusz zasobowy, stanowiącej nadwyżkę ponad 10%

dochodu ogólnego (§ 1), z tym że wysokość ulgi nie może przekraczać 30% kwoty wymiaru podatku gruntowego za dany rok podatkowy.

2. Ulgę stosuje się przy poborze III raty podatku gruntowego w postaci odpisania kwoty ulgi w rachunkowości podatkowej.

§ 4. 1. W celu korzystania z ulgi spółdzielnia produkcyjna obowiązana jest złożyć odpowiedni wniosek do właściwego wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej najpóźniej w terminie do dnia 15 września roku podatkowego.

2. Do wniosku spółdzielnia produkcyjna powinna załączyć wyciąg z materiałów bilansowych z roku poprzedzającego rok podatkowy stwierdzający:

- 1) ogólną wartość środków finansowych i rzeczowych, przeznaczonych na fundusz zasobowy, a w tym:
  - a) wysokość środków pieniężnych, odprowadzanych do Banku Rolnego na fundusz zasobowy,
  - b) wysokość nakładów pieniężnych na inwestycje, dokonanych ze środków nie odprowadzanych do Banku Rolnego (nakłady na poczet odpisów na fundusz zasobowy),
  - c) wartość nakładów w naturze (własna robocizna, transport, materiały miejscowe), zakumulowanych w budowlach i innych środkach trwałych,
  - d) wartość nakładów na przyrost zwierząt hodowlanych przeznaczonych na powiększenie stada podstawowego,
- 2) wysokość dochodu ogólnego,

3) wartość środków przeznaczonych na fundusz zasobowy, stanowiącą nadwyżkę ponad 10% dochodu ogólnego.

3. Do wniosku (ust. 1) spółdzielnia produkcyjna powinna nadto załączyć:

- 1) zaświadczenie powiatowego lub wojewódzkiego związku spółdzielni produkcyjnych stwierdzające, że spółdzielnia przestrzega postanowień statutu oraz prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i rachunkowość,
- 2) zaświadczenie właściwej powiatowej placówki Banku Rolnego stwierdzające:
  - a) że spółdzielnia odprowadziła do Banku należne odpisy amortyzacyjne,
  - b) wysokość przypadających do odprowadzenia i odprowadzonych do Banku środków pieniężnych z tytułu odpisu dochodu ogólnego na fundusz zasobowy oraz
  - c) że przytoczone przez spółdzielnię we wniosku dane (ust. 2) zgodne są z jej rachunkowością i bilansem.

§ 5. Za rok podatkowy 1962 ulga inwestycyjna może być udzielona także wtedy, gdy spółdzielnia produkcyjna przy podziale dochodu ogólnego za 1961 r. nie przeznaczyła ponad 10% tego dochodu na fundusz zasobowy, ale uczyniła to przy podziale dochodu za 1962 r.

§ 6. Jeżeli spółdzielnia produkcyjna przy podziale dochodu za rok 1961 lub 1962 przeznaczy na fundusz zasobowy środki finansowe i rzeczowe w wysokości przekraczającej 20% dochodu ogólnego, wówczas ulga inwestycyjna za rok podatkowy 1962 może być przyznana do wysokości 50% wymiaru podatku za ten rok.

§ 7. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 maja 1960 r. w sprawie ulg w podatku gruntowym oraz w spłaceniu należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu inwestycji dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski z 1960 r. Nr 44, poz. 212 i z 1961 r. Nr 66, poz. 284), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 7 liczbę „30.000” zastępuje się liczbą „50.000”,
- 2) w § 7:
  - a) ust. 1 wyrazy „Rolniczym spółdzielniom produkcyjnym” zastępuje się wyrazami „Kółkom rolniczym oraz ośrodkom rolnym tych kółek”, a wyrazy „z gospodarstwem spółdzielczym” — wyrazami „z gospodarstwem kółka rolniczego lub ośrodka rolnego kółka”,

- b) ust. 2 wyrazy „przez spółdzielnię” zastępuje się wyrazami „przez kółko rolnicze lub ośrodek rolny tego kółka”, a wyraz „spółdzielnia” zastępuje się wyrazami „kółka rolniczego lub ośrodka rolnego tego kółka”,
- c) ust. 3 wyrazy „członków spółdzielni” zastępuje się wyrazami „członków kółka rolniczego”,
- d) ust. 4 wyrazy „rolnicza spółdzielnia produkcyjna” zastępuje się wyrazami „kółko rolnicze lub ośrodek rolny kółka”,
- e) ust. 6 wyrazy „z gospodarstwem spółdzielczym” zastępuje się wyrazami „z gospodarstwem kółka rolniczego lub ośrodka rolnego kółka”,
- f) ust. 9 wyraz „spółdzielnia” zastępuje się wyrazami „kółku rolniczemu lub ośrodkowi rolnemu kółka”,
- g) ust. 10 wyrazy „spółdzielnia produkcyjna” zastępuje się wyrazami „kółko rolnicze lub ośrodek rolny kółka”,
- h) ust. 11 wyrazy „spółdzielnia” zastępuje się odpowiednio wyrazami „kółku rolniczemu lub ośrodkowi rolnemu kółka” oraz — „kółek rolniczych lub ośrodków rolnych kółek”,
- i) ust. 12 wyrazy „do spółdzielni produkcyjnych” zastępuje się wyrazami „do kółek rolniczych i ich ośrodków rolnych”, wyrazy zaś „spółdzielnia” i „spółdzielnie” zastępuje się wyrazami „kółko rolnicze lub ośrodek rolny kółka”,
- j) po ust. 5 dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu: „6. Przy podejmowaniu inwestycji ze środków Funduszu Rozwoju Rolnictwa do sumy własnych nakładów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, nie wlicza się środków wniesionych przez kółka rolnicze i ośrodki rolne na ten Fundusz.”,
- k) dotychczasowe ust. 6—12 otrzymują kolejną numerację 7—13.

§ 8. Ulgi w podatku gruntowym udzielone rolniczym spółdzielniom produkcyjnym na podstawie § 7 zarządzenia Ministra Finansów wymienionego w § 7 zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia w granicach ustalonych prawomocnymi decyzjami organów finansowych.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1962.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

170

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 17 kwietnia 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) oraz § 4 ust. 3, § 10 ust. 2 pkt 1 i § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1959 r. Nr 6, poz. 35, z 1960 r. Nr 2, poz. 9 oraz z 1961 r. Nr 28, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ust. 3 zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 stycznia 1959 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 14, poz. 56 i Nr 88, poz. 471, z 1960 r. Nr 19, poz. 96 i z 1961 r. Nr 67, poz. 291) liczbę

„4.200” zastępuje się liczbą „10.160”, liczbę zaś „3.000” liczbą „7.260”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przy ocenie sytuacji materialnej uzasadniającej pomoc stypendialną w okresie do dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1962 r. w sprawie zaliczenia powiatów do okręgów gospodarczych, ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego oraz stawek podatku gruntowego dla celów wymiaru podatku gruntowego (Dz. U. Nr 24, poz. 106) stosuje się normy przychodowości obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1962 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *w z. E. Krassowska*